

Τῆ Κυριακῇ Β΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σακου σο ον
μου ει σακου σον μου Κυριε ^u₉ Κυριε εκεκραξα
προς σε ει σακου σοον μου ^{v'}₂₂ προσχεστη φωνη της δε
η σε ω ωσμου ^u₉ εν τω κεκραγειναι με προς σε ει
σακουσον μου Κυριε ^u₉

Κατευθυνθητω η προσευχη η μου ^{v'}₂₂ ως θυμι
αμα ενωπιον σου ^u₉ ε παρισιστων χειρων μου θυ
σια εσπερινη ει σακουσον μου Κυριε ^u₉

(Τέσσερα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^u₉
του ε ξο μο

λογησασθαι ^{v'}₂₂ τω ο νο μα τισ ^u₉

Κ^{Κε}υριε αμαρτανωνου παυομαι φιλανθρωπι
ας αξιου μενος ου γινωσκω ^u₉ νικησον μου την πα
ρωσιν μο νε Αγαθε και ελεησο ο ο ο ο ον με ^u₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^{ν'} εἰς ²² ἕως ἄνα πτώδως

^u
⁹
μοι

Κ^{Κε}υρίε και τον φοβον σου πτο ου ουμαι και το
πονηρον ποιειν ου πανομαι ^u⁹τις ενδικαστηριω
τον δικαστηην ου πτοειται ητις ια
θηναιβουλομενος ^{ν'}²²τον ιατρον παροσγει ζειωςκα
γω ^u⁹μακροθυμε Κυριε επιτηασθενεια
μουσπλαγχνισθητι και ελεησοοοονμε ^u⁹

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^{ν'} ²² εἰσακ

^u
⁹
σον της φωνησμε

Ο^{Κε}ι οιμοι τι ωμοι ωθηνεγωτηακααρπωσυ
κη ^{ν'}²²και πτο ουμαι την καταραν συντηεκοπη ^u⁹αλλ
επουρανιεγεωργε Χριστε ο Θεος ^{ν'}²²την
χερσωθεισανμου ψυχην καρποφοοορον ανα
δειξον ^u⁹και ως τον ασωτον υιον δεξαιμε και ελε
ησοοοονμε ^u⁹

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^{ν'}₂₂ εις την φωνην της

δε η σε ως μ⁹

Τ^{Κε}α πληθη των πταισμάτων μου παριδε Κυριε ο

εκ Παρθενου τε χθεις ^{ν'}₂₂ και πασας εξαλει

ψοντας ανομι⁹ασμου λογισμον μοι παρεχων ε

πιστροφης ⁹ως μονος φιλανθρωπος δεομαι και ελε

ησοοοον με ⁹

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει. Ἦχος ¹₂₂ Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

^Δ₂₂ ^χ οτι παρ σοι ο ι λα σμος ε εστιν ^ν₂₂

Αμετρητα σοι πταισας ^Δ₂₂ αμετρητες κολα

σεις εκ δεχομαι ^ν₂₂ βρυγμον οδοντων και κλαυθμονα πα

ρα κλητον ^β₂₂ γε εναν πυρος και σκοοτοος και ταρτα

ρον ^ν₂₂ Κριτα αδικαι οτατε ^Δ₂₂ δακρυα εν μοι

δωρησαι ^Δ₂₂ διων ευρωτην αφεσιν ^Δ₂₂ και κακων

μ⁹την λυσιν ^Δ₂₂ νηστεων και κραζων σοι ^ν₂₂ Δεσποοτα Χρι

στε οι κτει ρη σο ον με δι α με γα και πλ ς σι ον ε

ε λε ε ος

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Ε με τον πλα νη θε εν τα ε πι ο ρη δει νων

πα ρα βα σε ων ζη τη σον Λο ο γε και προς σε α να

κα λεσαι η θη πο νη ρα εκ της δι α νοι ας μς

μα κρα αν α α πω θς μενος θνη ξαντα πα λι ζω ω

σον και νη στει ει α κα θα ρισον εν κλαυθμω δι

η νε κει βο ω ντα και λε γοντα Δε σπο ο τα Χρι στε

οι κτει ρη σο ον με δι α με γα και πλ ς σι ον ε ε

λε ε ος

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Ν η στει ας ε να ρ ξα με νοι Ε βδο μα α δος

της τρι της την Τρι α δατηνσε πτη ην ευφημη σω
 μενοι πι στοι το ε ξης περιχαρως δι ανυοντες
 της σαρκος δε τα πααθηα πο μα ραντες εκ
 ψυχης ημων ανθηθειεια δρε ψω μεθα στε φανος
 πλεξαμενοι της κυρι ι αας των ημερων ι
 να παντες τον Χριστον ως νικητην στε φανη
 φο ροντες ανυμνηησωωμεν

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πασων των
 ανομιων αυτ

Aνθρωπον σε Εγνωμεν Θε ο κλησει τε καιπραγμα
 τι ταις αρεταις οδ δι ελαμψασπτω χει αν αμετρον
 και στε να χωριιαν επι γηςκτησαμενος και
 θανμασι πιστωςπιστωσαμενος διοικετευ ε δω
 ρηθη η ναι ταις ψυχαις ημων την ειρηνην και το

με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παντες οι λα οι

Ερωτι δροσι ζοντι σαρκος ερωτας φλογιζον

τας ε να πο σβεσας Α λε ξι ε θα λα με θα λα μον

ευ σε βως ηλ λα α ξω η δο νης τε σω ματος την

θει αντων Α γγελων ο μοι ω σιν μεθ ων ι κε τευ ε δω

ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων την ει ρη νην και το

με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
με νειεις τον αι ω ω να

Με νεις α γνο σ μενος Σο φε προ πυ λων θλι βο με

νος των ευ γε νων γεν νη το ρων σ εμ πα ροι οι νων των

σ των οι κει ων παι αι δων ε πι χρο νων μη κισ τον

θα νων δε φα νε ρ σαι τοις θαυ μα σιν οις ε πε ε τε λε

σας θε ρα πε ευ ων τα νο ση μα τα και δι ω

κωνα κα θαρτα πνε ευ μα α τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♪ Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ

μα τι

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Χ αι ρε ξε νον α κωσμα Α γνη και ρε ξυ λον α γι

ον τω Πα ρα δει σθ θε ο φυτον και ρε Ε ξα λειψις

πο νη ρων δαι μο ο νων και ρε ξι φος δι στο μον εχ

θρω την κε φα λην α πο τε μνσα τω ξε νω το κω σθ Πα

να γι ι α υ πε ρα μω με ξε νω θεν τας η μας

α να κα α λε ε σαι αι αι αι

και ἀργῶς

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♪ Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ι ω πνευ μα α τι

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω ω νων α α μην

Χ αι αι ρε ξε νον α κου σμα Α α γνη και αι

ρε ξυ υ λον α α γι ι ον του Πα ρα δει

ει ει σου θε ε ε ο ο φυ υ υ το ον

και αι αι αι ρε ε Ε ξα α λει ει ψις πο νη

ρω ω ω ω ν δαι αι μο νων και αι ρε ξι ι φος

δι ι στο ο μον εχ θρα την κε ε φα λη ην

α α πο τε ε μν θ σα α τω ω ω ω ξε ε

νω το ο κω ω σου Πα να γι ι ι ι

α α α α υ υ πε ερ α μω με ξε νω θε ε

ε ντας η η η μας α να α κα α α α α

λε ε ε ε σαι αι αι

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ἰ ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι σι ἰ ἰ αις Υι ἰ ε ε Θε ε Ϸ
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο

ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τϑ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σϑ ϑ Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι ϑ δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϑ μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δϑ ϑς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος πᾶσι Νη ς

M^{Νη} η ἀποστρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης
το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο
ον σϣ ϣ ϣ ϣ α α πο ο ο ο τϣ ϣ ϣ ϣ
ϣ παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
ϣ ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι
ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ
υ ε πα α α ε πα κϣ σο ο ο ο ο ο ο
ον μϣ ϣ ϣ ϣ προ σϣε ες τη ψυ χη η η
η η μϣ καιλυ υ τρω σαι αι αι αι αι αι α α α αυ
τη η ην

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ο Θε

ο ο ος α α ντι λα βοιοι το ο ο ο ο μ

τὸ αὐτό.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν

ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ

σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ι ι ι ι ι ι ι Δι τοις κτη νω δε ε σι της Πα
 α μαρ τι ι ι ι ι ι α α α ας
 λο ο ο ο γι σμοις Νη σου υ υ νε ε ζη η η η
 η η ηη η η σα Δι ο ο ο ο ο λο ο ον μ ε τον
 βι ι ι ι ι ι ι ι ον Γα δα πα νη η
 η η η σα α α α ας α α α α α α α α
 α α σω ω ω α α σω ω ω ω ω ω ω
 τω ω ζω ω ω ω ω ω ω ως ο Πα τα α α α
 α α α α α α α α Νη λα α α α α ας ε
 γω ω ω τρο φη η ης δε λει πο ο ο ο
 με ε νο ος Πα βε βαι ς ση η η η ης κα α αρ
 δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι αν
 προς και ρο ον λι παι αι αι ν ς ς ς ς σαν Δι
 η δο νη η χη η η η η η η η η η ην ε σι τ ε Νη
 ς Δι αλ λα Πα α α α
 τε ε ρ α γα θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

X^{Νη} α λι νϛ ϛς α πο πτυ υ σας τϛ ϛς πα τρι ι
 κϛς^{Δι} α στα α α α τω ω φρε ε ε νι τοις κτη
 νω δε ε σι ι^{Πα} της α μα αρ τι α ασ λο γι ι σμοις^Δ
^{Νη} συ νε ε ε ε ζη η η η σα^ν ο λον μϛ το ον βι
 ι ον^β δα πα νη σας α α σω ω ω τω σ ο ο τα α α
 α α λα ασ ε ε ε γω^ν τρο φη ης δε λει ει
 ει πο με ε νο ος^β βε βαι ϛ ση ης κα αρ δι ι
 ι α αν^Δ προς και ρον λι ι ι παι νϛ ϛ σαν η δο ο
 νη η ην ε ε σι τϛ ϛ ϛ ϛ μην^ν αλ λα Πα α
 τερ α γα α θε^{Γα} μη κλειει σης μοι^{Νη} τα φι λαν θρω ω
 ω ω πα σπλα α αγ χνα α^ν αλλ α νοι οι ξα α ασ
 δε ξαι αι με^β ως τον α σω ω τον υι ο ο ον και σω ω
 ω ω σο ο ο ον με^ν

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

^χ **E** λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας^Δ ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξϛ

δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλησθη η ψυ χη
ημων το ο νει δος τοις ευ θυ νησι και η ε
ξυ δε νωσις τοις υ πε ρη φα νοις

Μαρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρεσβευσα
τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
χας ημων δε ο ο με ε θα

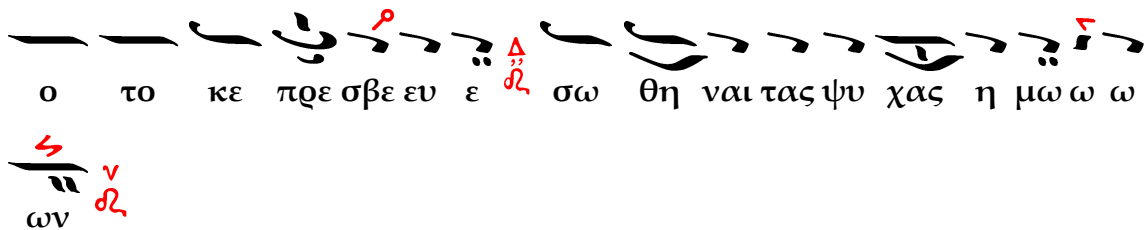
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Και νυ υν και α ει και εις τας αι ω ω νας
των αι ω ω νων α μην

Τα ου ρα νι ι α υ μνει σε κε χα ρι τω με
νη Μη τε ερ α νυμφευτε και η μεις δο ξο λο γη
μεν την α νε ξι χνι α στο ον σθ γεν νη σιν Θε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

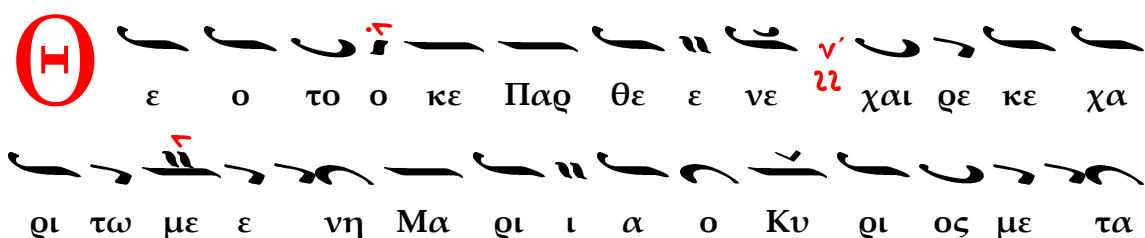
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̄β̄ Κε ρ

σθ^υ₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι^{ν'}₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ ποος της κοι λι ασ σθ^υ₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων^υ₉

B α πτι στα τσ Χρι στσ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω με των α νο μι ων η μων^υ₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις προ εβε ευ ει νυ περ η μων^υ₉

Δόξα.

I κε τευ σα τε υ περ η μων^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω με κιν δυ
νων και θλι ψε ων^υ₉ υ μας γαρ θερ μς προ στα α τας^υ₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα^υ₉

Καὶ νῦν.

Υ πο την σην ευσπλαγχνι ι αν^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε^υ₉ τας η μω ων ι κε σι ι ασ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει^υ₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας^{ν'}₂₂ μο ο νη α γνη^{ν'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη

ⲙⲉ ⲛⲏ ⲏ ⲏ ⲏ
με νη η η η

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μ΄.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἑβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ΄.** Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

ᾠχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σα
 χει ει ρι ι α α αλ λην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει
 αν οι οι οι κα α τα ακαμ πτο με ε νοι υ πο
 πται σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε
 ε ε ε ερ τσ ς ς ς Θε ς ς ς τσ ς Υ υ ψι
 ι ι στσ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν
 ρυ υ υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

τϝ ϝ ϝ ϝϝ δϝ ϝ λϝ ϝ ϝϝ σϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *